

Зачало.

Во онова време като доказалъ Иисусъ на апостолите, какъ е писано да са мячи, да въскръсни, да са проповѣда въ неговото име показване въ сичките народи, и като имъ заръча да сѣдятъ во Йерусалимъ додѣ дойде дѫхъ святъ, изведи ги вънъ до Витанія, благослови ги, отстѫпасъ отъ тѣхъ и като го подзе свѣтълъ облакъ ангелски, вознесися на небето. А тѣ мъ са поклониха, върнахася во Йерусалимъ съ голѣмъ радостъ, и славѣха бога сѣкога въ церковята.

ТЛАКОВАНІЕ.

Слѹшатели благочестиви християне! днешниятъ празникъ толко въ денъ и славенъ, чюто не може съ языка да са докаже: защото на днешниятъ день са увѣриха много Евреи и самите апостоли чи Христосъ е истинътъ Богъ. Когато са роди Христосъ, евреите рекоха чи той е сынъ Йосифовъ отъ Назаретъ, като са распѣ, рекоха: да сѧзни отъ креста чи да го покърватъ. Когато въскръсна рекоха: чи апостолите го откраднали отъ гроба, като спѣли стражите. А днесъ не можили нищо да рекътъ като видѣли съ очите си преславното Христово вознесение: защото, кога са возносаши Христосъ отъ Елеонската гора, имаше тамо покечъ отъ пять хиледи хора, които гледаха съ очите си какъ възлѣзна на небето. Ангелите и облаците слѣгаха на неговото восходженіе, и въздуха мъ са покорава като на Бога. Небесните врати са отвориха, защото ангелъ въкаше на средните ангелски чинове да махнатъ небесната врата, за да влезни Христосъ царь славни. Коистинно неописана е радостта на днешниятъ празникъ: защото самъ Христосъ отиди днесъ на небето, да наготки място за насъ. За той повелѣка и на ангелите да махнатъ небесните врати, за да може да влезне сѣкоя, който желае: защото Христосъ иска гдѣто въ той, тамъ да въдеме и ний. О наша преголѣма слава и почестъ! коистинно влажени сме ний, които са сподобихме да достигнеме тока време, което желааха пророците, и не го постигнаха: защото предъ Христа небето било заключено, и не можилъ да влезне въ него ни праведный Авель, ни богоубодный Нои, ни страннолюбивия Авраамъ, ни боголюбивия Давидъ, нити другъ праведникъ. А сега небето е безъ врати, който иска можи да влезне, гдѣто влезна Христосъ, за когото питаха средните ангели и дѣмаха: кой е този царь дѣто иди тѣка съ тѣло и кръвавъ ризъ? Тога архангелъ Гавріилъ имъ рече: той е силенъ господъ нашъ, който побѣди диакола, и си прола кръвъ-